

dosarul nr. 2rac-407/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Secrieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Logic Inter Pro”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Logic Inter Pro” împotriva Societății cu răspundere limitată „Transenergoproiect”, intervenient Societatea cu răspundere limitată „Condiprod-Com” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Logic Inter Pro” și a fost menținută hotărârea din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 27 ianuarie 2017 SRL „Logic Inter Pro” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Transenergoproiect” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 06 decembrie 2016 a încheiat cu pârâtul contractul comandă nr. G-68 privind prestarea serviciilor de transport și expediere a mărfii pe ruta UZ-KZ-RU-UA-MD (marfă – fructe uscate), transportul urmând a fi realizat cu unitățile de transport cu numerele de înmatriculare ED041RA/EDBB766 la 07 decembrie 2016.

A menționat că la data indicată pârâtul nu a prezentat autovehiculele pentru încărcare și la 08 decembrie 2016 acesta a remis în adresa pârâtului scrisoarea cu nr. 43/11/16, prin care a solicitat explicații cu referire la situația creată.

A susținut reclamantul că prin scrisoarea pârâtului din 08 decembrie 2016 acesta a invocat că la pct. 10 al contractului nu este indicat carnetul TIR ca document de însoțire, fără de care transportarea nu poate fi realizată.

A indicat că potrivit pct. 38 al contractului sus-indicat pârâtul și-a asumat obligația de a achita o amendă în mărime de 1500 dolari SUA dacă în procesul transportării va intra în relații contractuale (în scris sau verbal) cu compania client a acestei transportări.

A susținut că transportul mărfii indicate a fost realizată de fapt, motiv pentru care a remis în adresa pârâtului o reclamație, prin care a solicitat plata amenzii, însă nu a fost achitată.

A solicitat reclamantul, inclusiv prin cererea de modificare a pretențiilor, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material în sumă de 300 dolari SUA, a penalității în sumă de 1200 dolari SUA și a taxei de stat în sumă de 910 lei.

Prin încheierea protocolară din 03 iulie 2017 în proces a fost atras ca intervenient SRL „Condiprod-Com” (f.d.50).

Prin hotărârea din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de SRL „Logic Inter Pro” a fost respinsă.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Logic Inter Pro” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că pentru a pretinde repararea prejudiciului material în forma venitului ratat reclamantul are sarcina pozitivă de a proba conform art. 118 alin. (1), 121 și 122 alin. (1) CPC, că din cauza comportamentului pârâtului nu a putut obține anumite foloase patrimoniale pe care le-ar fi obținut în cazul unui comportament normal din partea acestuia din urmă, că pârâtul a comis o vinovăție, o faptă ilicită, că există consecințe prejudiciabile și o legătură certă între acestea, astfel încât lipsa cel puțin unuia din elementele enumerate ale răspunderii delictuale civile exclude posibilitatea survenirii răspunderii civile.

Cu referire la pretenția apelantei privind încasarea penalității în sumă de 1200 dolari SUA, instanța de apel a reținut că potrivit art. 624 alin. (1) Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun, însă apelanta nu a justificat corespunzător pretenția indicată.

La data de 07 august 2018 SRL „Logic Inter Pro” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, și anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

A considerat că, instanța de apel nu a reflectat în decizia motivată concluziile sale privind neexpunerea asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii și anume că pârâtul și copârâtul au efectuat comanda de transport direct între ei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 07 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Logic Inter Pro”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Logic Inter Pro” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Logic Inter Pro” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Logic Inter Pro” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic